

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XI. Iacob. Sadol. Episc. Carpent. Ioan. Matthæo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IACOB. S ADOL. EPISC. CARPENT. IOAN.
Matthæo Giberto, Episc. Verona S.P.D.

REGINALDVS Polus ea virtute, nobilitate, & doctrina vir quatuor optimè nosti, cum reuertereur in Italiam, priffinas (vt ego sentio) consuetudines doctorum hominum, & tuum imprimis conspectum appetens, ad me diuertit: ostenditque mihi eas literas, quas tu ad illum sanè quam amicè, eleganterque scripseras. In quibus erat quoque mentio mei & honorifica, & multa, quæ cum iudicium tuum de me, tum multum magis studium beneuolentiamque declararet. Ego verò, & si subito penè aduentu illius, ac festinatione discedendi occupatus, nec temporis satis ad scribendum, nec animi habere poteram: tamen putavi esse nefas, illum ad te sine meis literis accedere. Itaque has continuò exaravi: non tam vt gratias tibi agerem, quòd me assidue in memoria haberes, (est illè quoque iure optimo tibi à me debentur) quam vt indicarem tibi, summam me ex illis ipsis literis tuis cepisse voluptatem, quod me abs te intelligam amari. Quamquam hoc quidem minimè nouum mihi accidit, sed eius tum semper iucunda est commemoratio. In quo te arbitror existimare, me non posteriores in te amando ferte partes. Verùm harum rerum affirmatio iam toties iterata inter nos, minus fortasse in hoc tempore necessaria est. Illud quod te magis auere scire puto, quibus ego nunc in studiis verser videlicet, quid mihi habeam propositum, ipse Reginaldus tibi exponere poterit, qui exiguum hoc tempus, quod mecum fuit, totum posuit in inquirendo, percortando, quæ mea studendi, aut scribendi ratio, qui animus, quod consilium esset. Cui ego planè omnium mearum actionum cogitationumque rationem reddidi. Sed quod mihi in eo magnæ voluptati fuit, videor cognosse in illo, cum summum ingenium, & excellentem in Græcis Latinisque scientiam: tum verò summam in moribus & congressu, elegantiam, atque humanitatem. Quem hoc etiam nomine pluri facio, quòd intellexi te ab eo incredibiliter amari: vique eò ille de te, & de tuis rebus omnibus & amanter, & honorificè semper loquitur. Eum igitur habebis tu scilicet, nosque in desiderio manebimus & ipsius, & tui, & aliorum multorum: quorum familiaritas, & amicitia, mihi & ornamento erat, & solatio. Sed hoc feremus, vt poterimus. Illud tibi de nobis persuasum esse volumus, viuere apud nos perpetuò & memoriam & beneuolentiam tui, deque tua mutua erga nos voluntate nobis vicissim exploratum esse. Tu vt studia ea vigeas, quæ præclara & eximia maximo animo es aggressus, valetudini-

que

que feruas valde te & hortor, & rogo: nihil est quod maius, aut
accommodatus ad beatam vitam facere possis. Vale. III. Nonas
Septemb. M.D.XXXII.

XII.

IAC. SADOL. EPISC. CARP. EGI-
dio Cardinali. S.P.D.

Quoniam ex tuis literis accepi voluptatis, tantum ipse meis
literis exprimere posse confiderem: nihil aliud agerem profe-
ctio hoc tempore, quam tibi miram quandam ex eis animi mei
lecturam, in candidatam que perscriberem, per quam intelligeres,
laborem tui fructum egregie tibi constitisse, cum amicissimo tuo,
eidem que tibi deditissimo, & vtilitatis tantum, & delectationis
amicissimes. Sed quoniam eo onere me oppressum iri plane video,
si suscipere nitar, quod perficere non queam, ignosces mihi, si ne
conabor quidem id aggredi, quod perficere posse desperem. Il-
lud natum scito, tuis mihi literis nihil accidere potuisse opta-
tissimae solum ex ea parte, qua ad ea que quaesiveram & doctissi-
mi simul, & humanissime respondes: sed etiam ex eo, quod vi-
dere video in illis omnem expressam imaginem amoris erga me
vix tanta in illis suauitas, tantum studium satisfaciendi mihi;
tantus & verborum, quae ad eam rem faciant, & optimarum ele-
gantissimorumque sententiarum inest lepos. Itaque intelligo nunc
quidem, atque experior, meum de tua praestanti eximiaque vir-
tute sapientia, bonitate, verissimum semper certissimumque fu-
isse iudicium. Nec quod antea unquam dubitarim, sed quia dies,
res, quaeque, quotidie id magis comprobant. Nam si a mediocri
viro, & mediocri dignitate praedito, haec amicitiae officia praesta-
rentur, laudandus ille utique quicumque esset, & in paucorum
vincto reponendus: rem enim vulgo haud ita multum vitatam
in laudatione ostenderet. Ab homine vero amplissimo, & omnibus
regni eloquentia, honorisque ornamentis cumulatifimo, re-
tineri haec officia fidelis amicitiae, & in absentem amicum nil be-
nivolentiae humanitatisque praetermitti, hoc est mi Egidio vir
maxime acque ornatifime, quod in te habet laudis admiratio-
nem, non cum aliorum laudibus comparandam. Quantum enim
te ex quo inferioribus amicis mansuetudine, benivolentia, fa-
mularitate, tantum altitudinem animi tui, virtutis gloria exag-
geras: sed haec haec tenus, sunt enim maioribus theatris propo-
ta. Quoad ea attinet, de quibus te consulueram, satis omnino
tuis te mihi est factum, doleo tamen te tua in eo genere scripta
distulerat: quorum venustatem & elegantiam vel ex hoc conii-
cere possimus cuiusmodi fuerit, quod illa barbaris idonea visa
sunt